

Bruxelles, 24. veljače 2023.
(OR. en, fr)

Međuinstitucijski predmet:
2022/0147(COD)

6363/23
ADD 1

CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31

NAPOMENA

Od:	Odbor stalnih predstavnika (dio 1.)
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	6065/23
Br. dok. Kom.:	9053/22 + ADD1-4
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Direktive 2011/83/EU u pogledu ugovora o financijskim uslugama sklopljenih na daljinu i o stavljanju izvan snage Direktive 2002/65/EZ <i>Opći pristup</i> – izjave

Za delegacije se u prilogu nalaze izjave Italije i Luksemburga o navedenom predmetu s obzirom na sastanak Vijeća za konkurentnost 2. ožujka 2023. Izjave će se unijeti u zapisnik sa sastanka Vijeća.

IZJAVA ITALIJE

**O PRIJEDLOGU DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O IZMJENI
DIREKTIVE 2011/83/EU U POGLEDU UGOVORA O FINANCIJSKIM USLUGAMA
SKLOPLJENIH NA DALJINU I O STAVLJANJU IZVAN SNAGE DIREKTIVE
2002/65/EZ**

Italija smatra da i dalje postoje neki aspekti prijedloga koje je potrebno pojasniti kako bi se izbjegle nesigurnosti u primjeni.

Njezina glavna zabrinutost odnosi se na ispravnu primjenu **načela *lex specialis* / supsidijarnosti**.

Italija smatra da bi radi jasnoće i pravne sigurnosti **sektorska stega u svakom slučaju trebala prevagnuti nad Drugom direktivom o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima (DMFSD2) kad god se sektorskim pravnim aktom EU-a uređuje određena financijska usluga**. Naime, europski zakonodavac pri donošenju sektorskog zakonodavstva detaljno ocjenjuje kako dotično pitanje urediti s obzirom na posebne značajke tržišta i reguliranog proizvoda.

Ako bi se direktiva DMFSD2 primjenjivala na proizvode ili usluge koji su već uređeni sektorskim zakonodavstvom, ugrozile bi se odluke koje je zakonodavac već donio u pojedinačnim sektorima. Na primjer, primjena prava odustajanja predviđenog direktivom DMFSD2 mogla bi biti složena ili čak nespojiva s prirodom pružene usluge te **može dovesti do ozbiljne pravne nesigurnosti i sudskih sporova**, čak i u slučajevima u kojima postoji sektorsko zakonodavstvo, ali u njemu nije predviđeno pravo odustajanja, kao, primjerice, u Drugoj direktivi o platnim uslugama na unutarnjem tržištu (PSD2).

Italija ujedno uočava potencijalne probleme u nepreciznoj definiciji pojma „financijske usluge”. Općenito govoreći, **radije bismo da se „financijske usluge” u direktivi DMFSD2 urede samo u onoj mjeri u kojoj su kao takve već definirane nacionalnim zakonodavnim aktom ili zakonodavnim aktom EU-a.** U suprotnom bi nastala velika pravna nesigurnost jer bi se prihvatila razilazeća tumačenja pojma „financijske usluge”, a nacionalna sektorska tijela mogla bi se smatrati odgovornima jer ne nadziru usluge čija je priroda *a priori* neizvjesna.

Osim toga, **Italija ne podržava uklanjanje mogućnosti da države članice zadrže ili donesu strože odredbe o primjerenim objašnjenjima** potrošačima u vezi s predloženim ugovorima o financijskim uslugama. Bez takve mogućnosti trebalo bi staviti izvan snage postojeća stroža nacionalna pravila u tom području, što bi podrazumijevalo smanjenje zaštite potrošača, a to ne možemo podržati.

Italija se stoga nada da će se svi ti aspekti Direktive moći poboljšati tijekom pregovora u okviru trijaloga.

Izjava za zapisnik Vijeća

Vijeće za konkurentnost, 2. ožujka 2023.

Izjava Luksemburga

Prijedlog direktive o ugovorima o financijskim uslugama sklopljenima na daljinu

Unatoč tome što podržava donošenje općeg pristupa, Luksemburg želi izraziti svoje bojazni u pogledu određenih ključnih aspekata prijedloga koji su iskrivljeni tijekom rasprava.

Iako u potpunosti podržava cilj tog zakonodavnog akta, odnosno da se usklađivanjem određenih pravila o zaštiti potrošača dovrši unutarnje tržište za prekogranične ugovore o financijskim uslugama sklopljenima na daljinu, Luksemburg smatra da mandat Vijeća ne omogućuje postizanje tog cilja.

Luksemburg izražava žaljenje zbog toga što se unatoč usklađivanju državama članicama dopušta da s pomoću nekih ključnih odredaba uvedu *nove* prepreke na unutarnjem tržištu. Time se otežavaju prekogranične transakcije, a potrošači se i dalje suočavaju s pravnom rascjepkanošću diljem EU-a.

U sadašnjem obliku tekst

— ne pruža ni pravnu sigurnost ni pravnu jasnoću na razini EU-a jer pri sklapanju ugovora s potrošačima poduzeća potencijalno moraju analizirati i primijeniti 27 različitih nacionalnih zakonodavstava;

— ne pruža pravnu sigurnost na nacionalnoj razini jer je nejasna povezanost predloženog teksta i postojećeg sektorskog zakonodavstva.

Luksemburg se nada da će se u sljedećim fazama zakonodavnog postupka tekst moći dodatno poboljšati.